CARNET DE ANTRENAMENT

LA „TINERETULUI", SUB TRIBUNĂ

La prima vedere, tribuna stadionului Tineretului nu ne reține cu nimic atenția. Lipsită de gălăgie, în absența spectatorilor cărora le suportă nu numai greutatea ci și capriciile, ea pare un obiect inutil, o construcție prea costisitoare pentru asemenea... efemerisme. Și totuși, acolo, în interiorul ei, ceva trăiește continuu, intens. Prin grija directorului Administrației Bazelor Sportive Școlare, Ioan Albon, harnic și priceput gospodar, tribuna a fost detașată de utilitatea-i trecătoare, avînd amenajate sub ea un bac de canotaj și două săli de sport. Pe una dintre ele, datorită unei vechi și statornice prietenii pe care o arată boxului, a înzestrat-o cu aparatură și instalații specifice „artei nobile".

Ne aflăm într-una din cele mai cochete săli de box din Capitală. Curățenia este desăvîrșită. Două din laturi sînt acoperite aproape în întregime de scări fixe. Chiar la intrare, două saltele aranjate cu grijă, parcă te invită la o tumbă ; lîngă ele un rastel metalic susține discuri de haltere pentru toate categoriile de ...greutate. Ringul, bine ancorat în pereți, prevăzut cu extensoare la colțuri, aflat într-o nișă special amenajată, își așteaptă „cocoșii", asemenea punching-ball-ului care, și el, abia așteaptă să se pună parcă pe șotii cînd pumnii care îl lovesc sînt neîndemînatici. Cele trei helcometre ale căror cabluri se înfierbîntă serios cînd nu sînt lăsate în pace, constituie, credem, o noutate în aparatura pugilistică. Ceva cu totul inedit este aparatul electric a cărui menire este — după cum ne declara antrenorul secției Clubului sportiv școlar, prof. Marin Diaconescu — „dezvoltarea vitezei de reacție, formarea și perfecționarea unor acțiuni stereotipe de atac sau apărare".

Zilnic aici se antrenează tinerii pugiliști ai Clubului sportiv școlar, club ce deține locul 3 într-un clasament neoficial al unităților sportive din care au plecat majoritatea celor care au cucerit medalii la Olimpiada de la Mexico.

Antrenamentul începe. Profesorul Marin Diaconescu, soțul celei care a fost o valoroasă sulițașă — Maria Diți — ne invită reverențios să luăm loc. Privim la ceas : 18,10. Pe masă, caietul de evidență și planificare a antrenamentului ne prezintă — ante factum — ceva din ceea ce voiam să cunoaștem. Notăm programul antrenamentului : 15 minute încălzire generală prin alergări, sărituri, sprinturi, exerciții de gimnastică de bază, apoi specifică. Studiul individual și pe perechi, evaluat la 20—30 de minute, găseam că este cam mult, lipsit de dinamismul și solicitarea pe care o așteptam, la un antrenament de box, motiv pentru care am cerut antrenorului o scurtă explicație.

— Poate este mult, dar în etapa actuală, fiind încă departe de startul campionatului de juniori, lucrăm foarte mult la elementele de tehnică. O dată cu ele, realizăm și o mare parte din pregătirea fizică de bază. Dacă veți urmări mai departe antrenamentul, veți vedea și cîteva reprize care au menirea de a repeta elementele tehnice exersate astăzi, în condiții tactice și de ritm specifice luptei autentice.

Într-adevăr, cele două reprize de luptă condiționată precum și exercițiile de sărituri la coardă, lucrul la sac și punching-ball, încheiate cu o repriză de box cu umbra la oglindă, constituiau după părerea noastră partea fundamentală a lecției. Încheierea — sciptică deocamdată — antrenamentului prin gimnastică la sol și la scara fixă pentru dezvoltarea musculaturii abdominale, apoi exercițiile de respirație și relaxare generală care trebuiau să dureze 15 minute formau elementele finale ale celor două ore planificate.

Am urmărit antrenamentul celor 11 juniori, printre care am remarcat și cîteva talente autentice. El a decurs — și ne place să credem că așa se petrece de obicei — aproape aidoma programului, micile excepții fiind solicitate de vîrsta sau nivelul unora dintre sportivi.

— După cum sîntem informați — ne adresăm antrenorului — lucrați numai de un an aici. Secția este relativ tînără. Este firesc să nu se ceară încă rezultate mari, răsunătoare. Ați putea totuși să ne menționați cîteva nume, poate unele isprăvi mai semnificative ale elevilor dv. ?

— Desigur, îmi place să cred că am în sală cîteva talente autentice. De pildă, George Agapșa, născut în '53, cu un palmares de 12 meciuri. Apoi, cel tuciuriu dar frumos și simpatic ca un artist de cinema, mai mare doar cu un an decît primul. Îl cheamă Grigore Iliescu. Deși a susținut numai 10 meciuri pînă acum, totuși sînt foarte mulțumit de el. Mai are de făcut cîteva corectări de poziție, și încolo... dar îl veți vedea la iarnă în campionat. Am și unul tare mic, dar pus pe fapte mari : Gheorghe Nicuță. N-are încă nici un meci dar e nemaipomenit de ambițios. Cei mai rutinați dintre ei sînt Gheorghe Florescu și Ion Vasile. Ambii au susținut pînă acum peste 20 de partide. Bilanțul mă mulțumește, dar vă rog să nu scrieți asta în ziar. Bănuiți, desigur motivul...

— Am vizitat și alte săli dar vă mărturisesc că puține sînt ca aceasta...

— Nu trebuie să vă surprindă. Curățenia intră aici în tradiția sălii. Sala nu este a clubului, ci a administrației. Grație însă grijii tovarășului director Albon, care, la cei aproape 60 de ani, vine de cîteva ori pe săptămînă și lucrează la sac și punching-ball ca un adevărat stilist, ne simțim în această sală ca la noi acasă. Este un adevărat prieten al boxului. Cred că și aceasta a contribuit la menținerea specificului pugilistic de pînă astăzi al sălii.

— ? !

— Au fost voci care au obiectat chiar împotriva acestui specific.

— Din ce motive ?

— Puțin plauzibile. Se afirma că elevii nu trebuie să facă box. Prejudecăți absurde... Puțini știu însă că de aici au plecat mulți pugiliști de renume, încă elevi fiind. Pe ultimul, sînt sigur că-l cunoașteți foarte bine. Este actualul campion al mijlociilor mici, Ion Győrffi, al cărui exemplu vreau să-l fac cunoscut în rîndul elevilor mei. Așa, cred că vom izbuti să aducem și mai mulți elevi să practice nobila artă.

Gheorghe ILIUȚA

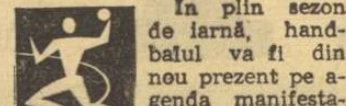

Sub tribuna „Tineretului", zilnic, elevii prof. Marin Diaconescu cochetează cu ringul, punching-ball-urile și sacii de box

Foto : V. BAGEAG

ÎN CATEGORIA A

SE REIA CAMPIONATUL FEMININ

În plin sezon de iarnă, handbalul va fi din nou prezent pe agenda manifestațiilor sportive cu caracter oficial. În anul 1970, sezonul handbalistic va fi deschis de campionatul primei categorii feminine care, în noua formulă competițională, va programa turul al doilea (sistem turnee, în sală) al campionatului, început în toamna anului trecut. Așadar, cele mai bune zece formații din țară, aflate la o treime din drumul spre ierarhizarea finală a campionatului se vor prezenta în fața amatorilor de handbal din București, Timișoara și Cluj, pentru a susține un examen care se anunță dificil. Spunem dificil deoarece experiența ediției trecute (atunci a avut loc primul campionat în trei tururi) a arătat ce pondere mare au rezultatele din această parte a întrecerilor în conturarea clasamentului final. În plus, echipele supuse unor evoluții în condiții de efort prelungit trebuie să aibă în afara unei pregătiri tactice corespunzătoare și o pregătire fizică și psihică deosebite. Fără îndoială că un alt argument care pledează pentru sporirea atractivității acestei întreceri îl constituie situația actuală din clasament. Pentru primul loc, Universitatea Timișoara, actuala lideră, va trebui să reziste asaltului pregătit (vrem să credem) de Universitatea București și Confecția, aflate în imediata ei apropiere, la o diferență de puncte recuperabilă. O luptă pasionantă se anunță și la periferia clasamentului unde nu mai puțin de cinci echipe vor căuta să evite zona periculoasă a retrogradării : Rapid, Constructorul Timișoara, Progresul, C.S.M. Sibiu și Voința Odorhei.

Acest turneu constituie, de asemenea, un important test pentru handbalistele noastre în vederea alcătuirii selecționatei naționale de către specialiști. Așadar, sînt întrunite toate atributele pentru a avea posibilitatea să asistăm la o dispută de calitate atît sub aspect tehnic cît și spectacular.

Prima manșă a turneului (trei etape) va avea loc în Capitală între 9—11 ianuarie, apoi la Timișoara (18—20 ianuarie) și ultimele trei etape la Cluj (29—31 ianuarie).

Înaintea turului doi al campionatului feminin categoria A, clasamentul se prezintă astfel :

1. „U" Tim.	9	8	1	0	102— 66
2. „U" Buc.	9	7	1	1	100— 82
3. Confecția Buc.	9	6	1	2	116— 94
4. Rulmentul Bv.	9	5	1	3	112—101
5. I.E.F.S.	9	3	2	4	78— 73
6. Voința Odorhei	9	3	1	5	88— 95
7. C.S.M. Sibiu	9	2	2	5	73— 84
8. Progresul	9	2	2	5	94—118
9. Constructorul Timișoara	9	2	1	6	83— 94
10. Rapid	9	1	0	8	75—114

TUR DE ORIZONT ÎN CATEGORIA B

Deși la ora actuală atenția iubitorilor de handbal este îndreptată — cum este și firesc — spre tricolorii noștri, aflați în febra pregătirilor pentru campionatul mondial, o scurtă privire retrospectivă asupra campionatelor categoriei B nu este lipsită de interes. O serie de jucători care nu de mult s-au afirmat în categoria secundă sînt astăzi componenți de bază ai echipelor din „A" și chiar ai primei reprezentative (de exemplu Birtolom) sau a selecționatei B și de tineret. În plus, întrecerile celor douăzeci de echipe masculine (împărțite în două serii), au marcat în actualul campionat un evident progres atît sub aspect tehnic cît și spectacular, sporind totodată interesul pentru ocuparea celor două locuri din prima categorie care vor rămîne vacante la primăvară. Creșterea calitativă a multor partide disputate de-a lungul celor 9 etape a campionatului a reprezentat, fără îndoială, rodul muncii depuse de jucători, antrenori, de comisiile județene de handbal.

Să trecem în revistă situația existentă în cele două serii la sfîrșitul turului. În seria I, luptă extrem de pasionantă. După 9 etape, trei echipe se află în fruntea clasamentului, la egalitate de puncte : Politehnica Galați, Tractorul Brașov și Chimia Făgăraș, departajate numai de golaveraj. Conduce Politehnica Galați (antrenor Dumitru Sîrbu), participantă anul trecut în prima divizie, pe care a părăsit-o pe... linia de sosire — al cărei golaveraj activ mai bun cu 30 de goluri decît al Tractorului (antrenor E. Pahan) și cu 55 de goluri mai bun decît al Chimiei (antrenor D. Lupescu), o recomandă, cel puțin în momentul de față, ca o echipă cu un atac incisiv și cu un plus de eficacitate, atu care poate avea un rol hotărîtor în continuarea disputelor pentru revenirea în divizia A. Să nu omitem însă următoarele două clasate — A.S.A. Tg. Mureș și Cauciucul municipiul Gh. Gheorghiu-Dej — aflate la două și, respectiv, patru puncte de studenți, capabile, după evoluțiile avute, să producă surprize. Nu înțelegem însă cum în acest campionat echipa handbaliștilor de la Cauciucul (antrenor Mihai Pintea) se mulțumește numai cu locul 5 ! Să sperăm că este o situație de provizorat. În cealaltă extremitate a clasamentului trei formații — Voința Miercurea Ciuc, A.S.A. Ploiești și Medicina Tg. Mureș — se zbat pentru a rămîne în divizia B, dar numai una va putea evita retrogradarea. Se pare că șansele sînt de partea Medicinei, care susține acasă, în retur, ambele jocuri cu „principalele urmăritoare".

În seria a II-a numai problema ultimelor două clasate este mai clară. Chimia Tr. Măgurele, doar cu două puncte acumulate, nu mai poate emite practic pretenții de rămînere în divizia B. Alături de ea, cam cu aceleași „șanse", Timișul Lugoj (cu 4 puncte), care în campionatul trecut a activat în A ! Ce au de spus conducătorii echipei și comisia județeană de handbal Timiș de „coborîrea" rapidă a acestei formații, care nu de mult se confrunta cu Steaua și Dinamo ? Pentru primul loc în clasament lupta este poate mai acerbă decît în prima serie. Nu mai puțin de 6 echipe sînt diferențiate doar de trei puncte, iar ocupantele locurilor 7 și 8 se găsesc la numai 4 puncte de prima clasată. Deocamdată conduce Tehnometal Timișoara (antrenor I. Wibiral), dar avantajul minim realizat pînă în prezent este departe de a o scuti de emoții căci următoarele clasate și îndeosebi Universitatea Craiova și Știința Petroșani — care au avut o frumoasă comportare în acest sezon — nu vor renunța ușor la ocazia de a promova în divizia A.

Așadar, în ambele serii lupta este atractivă și numai returul va stabili care formații sînt mai bune, pentru a fi prezente alături de fruntașele handbalului nostru în viitorul campionat al primei divizii.

Gh. RANGU

La sfîrșitul turului clasamentele celor două serii se prezintă astfel :

SERIA I

1. Polit. Galați	9	7	0	2	208-137	14
2. Tractorul Bv.	9	7	0	2	178-137	14
3. Chim. Făgăraș	9	7	0	2	161-145	14
4. A.S.A. Tg. M.	9	6	0	3	130-120	12
5. Cauciucul Mun. Gh. Gh.-Dej	9	5	0	4	151-117	10
6. Agron. Iași	9	4	1	4	170-141	9
7. Inst. Pedagogic Bacău	9	3	1	5	133-145	7
8. Med. Tg. M.	9	2	0	7	123-191	4
9. A.S.A. Pl.	9	2	0	7	158-191	4
10. Voința Miercurea Ciuc	9	1	0	8	134-261	2

SERIA a II-a

1. Tehnometal Timișoara	9	6	1	2	128-105	13
2. Univ. Cv.	9	6	0	3	181-148	12
3. Știința Petroșani	9	5	1	3	156-161	11
4. Metalul C. M.	9	5	0	4	146-141	10
5. Independența Sibiu	9	4	2	3	159-130	10
6. C.S.M. Reșița	9	4	2	3	149-127	10
7. St. Lovrin	9	4	1	4	133-133	9
8. Text. Cisnădie	9	4	1	4	146-151	9
9. Timișul Lugoj	9	2	0	7	151-165	4
10. Chim. Tr. Măg.	9	1	0	8	127-217	2

Început de reglementare a vîrstei juniorilor

De mai mulți ani se așteaptă din partea forului european de atletism precizări în reglementarea problemei materialelor și a vîrstei juniorilor care precum se știe este foarte diferențiată de la o țară la alta, de la o competiție la alta.

În sfîrșit, comitetul european de atletism a făcut primul pas, ca și Congresul Balcanic, de altfel.

Pe această linie, F.R.A. va introduce abia din 1971 modificarea vîrstei juniorilor, astfel :

	Băieți	Fete
1. copii cat. a II-a	11—12 ani	11—12 ani
2. copii cat. I	13—14 ani	13—14 ani
3. juniori cat. a II-a	15—16 ani	15—16 ani
4. juniori cat. I	17—19 ani	17—18 ani
5. tineret	20—21 ani	19—20 ani

În întrecerile internaționale din 1970 juniorii noștri vor concura în următoarele limite de vîrstă :

- Campionatele europene Jocurile Balcanice, Crosul balcanic, meciul R.D.G. — Polonia — România, băieți născuți în 1951, fete născute în 1952 și mai tineri.
- Concursul internațional al speranțelor olimpice : băieți născuți în 1952, fete născute în 1953 și mai tineri.
- Meciul cu Grecia, Cehia, Slovacia — băieți și fete născuți în 1951 și mai tineri.
- Crosul balcanic tineret : băieți născuți în 1949 și mai tineri.
- Meciul cu R.S.S. Ucraineană, băieți și fete născuți în 1950 și mai tineri.

AVEȚI CUVÎNTUL

S-a încetățenit o părere greșită, după care toate concursurile trebuie organizate de către federație sau de comisiile județene. Mai mult decît atît, cu prilejul tuturor consfătuirilor și în discuțiile purtate la diferite nivele, problema concursurilor interne insuficiente, a fost mereu ridicată ca o cauză principală a rezultatelor slabe în atletism.

Din păcate, ceea ce lipsește tuturor celor care ridică asemenea probleme, se pare că este inițiativa, pentru că se așteaptă mereu ca alții să organizeze competiții.

O „notă discordantă" a făcut la sfîrșitul sezonului trecut, secția de atletism de la Viitorul (director prof. Rodica Siclovan, antrenor coordonator prof. Eugen Ducu), care, a realizat o frumoasă performanță, organizînd, săptămînă de săptămînă, concursuri în sala „23 August". Întrecerile au fost apreciate, încît aproape că sala nu mai putea face față sutelor de participanți.

Se vede deci că este necesară o mai mare responsabilitate a secțiilor și o mai bună dirijare din partea forurilor superioare (consilii municipale și județene), astfel ca în fiecare săptămînă, sălile iar mai tîrziu stadioanele să fie gazdele unor concursuri deschise tuturor doritorilor.

Cine organizează sîmbătă primul concurs de atletism pe 1970 ?

ȘCOALA POSTLICEALĂ DE ANTRENORI ȘI-A ÎNCEPUT „CARIERA"

Concretizînd una din sarcinile trasate de conferința pe țară a mișcării sportive, din 1967, un nou nucleu de formare a cadrelor pe care mii de tineri sportivi îl așteaptă, și-a început, la 20 octombrie, „cariera". Glasul cu care Școala de specializare postliceală de antrenori își afirmă prezența este încă timid, dar firesc oricărui început. Și nu rareori modestia începutului a determinat succesul final...

Subordonată direct Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, școala funcționează pe lîngă I.E.F.S. și e împărțită pe două secții: serală și fără frecvență. Programa de învățămînt cuprinde obiecte de studiu indispensabile celui ce vrea să devină antrenor, pe un schelet asemănător programei de învățămînt a studenților de la I.E.F.S. Astfel, planul de învățămînt al secției serale planifică pentru elevii anului I nu mai puțin de 46 ore de anatomie cu aplicații la educație fizică și sport, 60 de ore de fiziologie generală și biochimie, 45 de teoria educației fizice și sportului, biomecanică, specializare, pedagogie, igienă, control medical și prim ajutor etc.

Anul II constituie un adevărat „set" universitar bazat pe materii — pînă acum — studiate numai de studenții I.E.F.S.-ului, garanție sigură a unei pregătiri multilaterale. Ne referim — în special — la unele materii ca : socialism științific, organizarea educației fizice și sportului, teoria și metodica antrenamentului sportiv, psihologia sportului etc.

Școala și-a început activitatea cu un număr de 61 de elevi, dornici să pătrundă tainele pregătirii pentru obținerea performanțelor sportive.

Peste 2 ani, prima promoție de antrenori (categ. a III-a) va poposi în secțiile de lupte, haltere, fotbal, box, judo, atletism, tir și scrimă, unde se resimte în prezent lipsa specialiștilor.

Un fapt deosebit de important îl constituie formarea unui consiliu pedagogic, alcătuit în cea mai mare parte din cadrele didactice care au fost și sînt integrate organic în activitatea sportivă.

Un consiliu pedagogic, în care figurează numele unor conferențiari, lectori sau asistenți universitari ca Ion Șiclovan (director), Andrei Iliescu, Andrei Demeter, N. Nic. Ceaușescu, Nicolae Roșculeț, Vascul Popovici, Eustațiu Mărgărit sau Dumitru Hîtru constituie o chezășie pentru bunele rezultate care se așteaptă de la această școală și că speranțele tinerilor care-i pășesc pragul, vor fi împlinite.

ÎNREGISTREAZĂ NATAȚIA ROMÂNEASCĂ UN PROGRES?

Importanța acestui sport, socotit pe bună dreptate pe locul secund într-o ierarhie a disciplinelor olimpice, ne obligă la o atentă analiză, ce nu exclude, desigur, schimbul de opinii. Să vedem, așadar, în ce mod s-au concretizat posibilitățile existente la noi în domeniul performanței, cum au evoluat înotătorii în 1969 și care este poziția lor în arena internațională la finele primului an dintr-un nou ciclu olimpic. În același timp, va trebui să ne oprim puțin și asupra sistemului de organizare a activității din țara noastră, din care decurg în mod direct o serie de cauze ce mențin natația românească la un nivel scăzut.

CARE ESTE ADEVĂRATA VALOARE A UNOR SUCCESE

Sezonul 1969 ne-a oferit cîteva satisfacții pe care nu le-am fi întrezărit cu ani în urmă. Naționala masculină a ieșit, în fine, din anonimat, debutînd cu o victorie (prima în istoria întrecerilor directe) la 24 de puncte în fața Cehoslovaciei ; și-a continuat evoluția pe drumul ascendent, clasîndu-se pe locul III în „Cupa Europei" (grupa B), și a încheiat, cu o la fel de frumoasă comportare, Balcaniada de la Izmir. Practic, am putea afirma că înotătorii fruntași, ca și antrenorii care i-au pregătit, și-au realizat integral obiectivele propuse în luna ianuarie. Mai mult chiar, echipa română a fost, în întrecerea de la Varșovia, la un pas de o veritabilă afirmare : clasarea pe locul secund (doar 4 puncte au despărțit-o de reprezentativa țării gazdă) și promovarea în prima grupă a titanilor natației europene. Dacă Costa nu ar fi greșit tactic în cursa de 200 m bras, cedînd în fața iugoslavului Kurbanovici (pe care la Balcaniadă l-a învins de o manieră indiscutabilă), iar băieții din ștafetele de craul și mixt — pierdute la fotografie — ar fi avut cîte o zvîcnire în plus, astăzi, reprezentativa noastră s-ar fi aflat în plutonul fruntaș continental.

Să fim însă realiști și să judecăm problema sub toate aspectele ei. Am învins Italia, Cehoslovacia, Finlanda, Iugoslavia, țări cu o tradiție și posibilități de practicare a înotului incomparabil mai mari. Dar dincolo de scorurile respective, vom putea oare spune că victoriile s-ar datora unei superiorități în dezvoltarea natației noastre comparată cu cea din țările respective ? Ar fi o greșeală.

Nu avem intenția de a minimaliza meritele unor sportivi ca Marian Slavic, Vasile Costa, Albert Covaci, Agneta Sterner sau ale unor antrenori ca Gh. Dimeca, I. Tothpal, P. Lovas, care prin priceperea și străduințele lor de zi cu zi au pus pe picioare nucleul actualei echipe reprezentative. Să recunoaștem însă că între acest grup al fruntașilor și masa celorlalți înotători, chiar și a altor componenți ai loturilor naționale, există diferențe sesizabile, ce pun în adevărata lumină nivelul înotului românesc.

BAZA PIRAMIDEI CONTINUĂ SĂ FIE ȘUBREDĂ

Experiența țărilor avansate în domeniul pe care îl analizăm subliniază — fără nici un fel de echivoc — că treptele ce se înalță spre piscurile performanței pornesc, de regulă,

- **Să nu fetișizăm unele succese**
- **Plătim tribut unor concepții greșite**
- **Selecția la înot — o iluzie**

de la o largă bază de selecție. Practicarea înotului în școală, urmărită îndeaproape de tehnicieni, ca și organizarea unei activități competiționale permanente, cu caracter stimulativ pentru tinerii sportivi, oferă cîmp larg depistării elementelor talentate. Asemenea exemple ne-au fost oferite într-o serie de țări europene (printre care R. D. Germană, U.R.S.S., Spania, Ungaria, Bulgaria), care au marcat în ultimii ani salturi spectaculoase. Și chiar dacă ne-am limita la regiunea balcanică am avea multe lucruri de învățat. Iugoslavul Miloș Nenad, proaspătul campion european al spatiștilor juniori, este o descoperire a concursurilor de juniori ; în Bulgaria, numărul participanților la întrecerile școlărești este de ordinul miilor, iar în Grecia, mai mulți antrenori străini, în frunte cu Lance Larson, vicecampionul olimpic al „sutei" de la Roma, colindă tot timpul piscinele vechii Elade și adună, într-o pregătire comună, tot ce au ele mai valoros.

La noi însă — și aceasta nu mai este de mult un secret — ÎNOTUL NU ARE O BAZĂ (DE MASĂ) CORESPUNZĂTOARE UNEI DEZVOLTĂRI NORMALE. Numărul școlarilor care îl practică este extrem de redus (chiar și în centrele unde sînt oferite posibilități superioare), iar concursurile rezervate lor sînt foarte rare. Un prim sondaj efectuat la Galați, Brăila și Cluj ne-a pus în fața unor procente derizorii și a unor cauze precise, generate de o optică cu totul greșită privind dezvoltarea natației.

Normal ar fi ca, în primul rînd cluburile, și apoi consiliile orășenești și județene pentru educație fizică și sport sau chiar federația de specialitate, să pună accentul în permanența lor activitate pe atragerea unui număr tot mai mare de tineri în jurul piscinelor, și angrenarea lor — pentru ca munca de pregătire să aibă totuși o satisfacție — într-o continuă activitate competițională. O asemenea preocupare, avînd la bază cîteva norme organizatorice precise, ar duce în mod implicit către atingerea scopului principal de a lansa tot timpul în circuitul performanței elemente de perspectivă. Dar lucrurile se petrec exact invers ; atenția primordială se îndreaptă spre înotătorii care au realizat deja o performanță, iar problema împrospătării necontenite a rîndurilor, în care selecția tehnicienilor să poată opera permanent, este lăsată undeva pe un plan cu totul secundar.

Centrele de inițiere, exceptîndu-le poate pe cele din Capitală, au o activitate sporadică. Ca urmare, antrenori cu vechi state de serviciu au ajuns la concluzia că, adesea, sînt nevoiți să lucreze nu cu tineri ce ar vădi aptitudini excepționale, ci doar cu copii care vin zilnic la bazin.

În asemenea condiții se mai poate vorbi, oare, despre un progres substanțial al natației românești ? Să nu fetișizăm unele succese și să ne amintim, de pildă, că la finalele campionatelor naționale din 1969 am avut doar 70 de participanți, că au fost probe cu cîte 3—4 concurenți, iar sportivii noștri fruntași iau îndeobște mai multe starturi peste hotare decît în propriile lor bazine !...

Adrian VASILIU

POIANA BRAȘOVULUI ÎN HAINE FESTIVE

(Urmare din pag. I)

Gh. Cimpoia (A.S.A. Brașov), 2. Moise Stoian (A.S.A. Brașov), 3. Dumitru Soiu (A.S.A. Brașov), 4. Stelian Drăguș (A.S.A. Brașov), 5. Gh. Cercel (A.S.A. Brașov), 6. Gh. Bădescu (Dinamo Brașov) ; **tineret :** 1. V. Papu (Dinamo), 2. N. Veștea (A.S.A.), 3. I. Șovăială (Dinamo) ; **juniori I :** 1. V. Dihoiu (A.S.A.), 2. I. Tudor (A.S.A.), 3. N. Dudu (Dinamo); **juniori II :** 1. Fr. Forica (Șc. sp. Energia), 2. Gh. Kerozi (Miercurea Ciuc), 3. Al. Gergheli (Șc. sp. Gheorghieni) ; **junioare :** 1. Rodica Clinciu (Tractorul), 2. Luminița Gherghieși (Șc. sp. Rîșnov), 3. Maria Tocitu (Sinaia) ; **senioare:** 1. Lucia Barabaș (Tractorul), 2. Vilma Bögözi (Dinamo), 3. Elena Moldovan (Politehnica Brașov) ; SĂRITURI, **seniori:** 1. Dumitru Lupu (Dinamo) — 53,5—53m — 2. V. Mărgineanu (Tractorul 53 –53), 3. I. Erös (Dinamo) 51—51,5 ; **juniori mici : 1.** Gh. Gerea (Dinamo), 2. M. Florea (A.S.A.), 3. Șt. Arsu (Tractorul); **juniori mari: 1.** I. Bunghez (Tractorul), 2. I. Haiduc (A.S.A.), 3. I. Voinea (Tractorul).

PREMIERĂ ALPINĂ LA PREDEAL

(Urmare din pag. 1)

familii de munteni, alții sînt prima generație a unor viitoare tradiții. Și unii și alții, la fel de înzestrați, au cucerit publicul prin dezinvoltură și, în același timp, prin seriozitatea cu care și-au privit misiunea, prin modestia cu care au înfruntat primele lor aplauze. A fost un spectacol reușit. Și ca să nu regretați, vă invităm la următoarele concursuri.

Rezultate tehnice : copii 3—5 ani : 1. Norocel Popescu, 2. Bujor Almășan, 3. Ion Mălușel: *6—8 ani:* 1. Mihai Bîră, 2. Radu Drăgan, 3. Florian Vintilă ; *9—10 ani — fete :* 1. Olga Almășan, 2. Doina Frățilă, 3. Dana Mărgineanu ; BĂIEȚI : 1. Lucian Cîrpitu, 2. Nadin Eschinaze, 3. Nicolae Ioniță. *Patrulă militară :* 1. Patrula comandată de lt. Dumitru Iancu 37:00,0. 2. Patrula comandată de lt. Mihai Burlacu 37:10,0. 3. Patrula comandată de sblt. Leonte Suciu 37:15,0.

SLALOM SPECIAL — SENIORI : 1. Dan Cristea (Dinamo Brașov) 71,6, 2. Virgil Brenci (A.S.A. Brașov) 72,2, 3. Gheorghe Bălan (A.S.A. Brașov) 75,5; *senioare :* 1. Mihaela Sandu (Dinamo Brașov) 34,7, 2. Eva Markos (Dinamo Brașov) 38,0, 3. Ghizela Morres (Politehnica Brașov) 40,3; *juniori :* 1. Paul Ivănescu (Dinamo Brașov) 40,0, 2. Alexandru Bogdan (Club sp. Sinaia) 41,0, 3. Mihai Bălan (A.S.A. Brașov) 41,9; *junioare:* 1. Daniela Munteanu (A.S.A. Brașov) 36,1, 2. Minodora Zerman (Șc. sp. Predeal) 41,8, 3. Eva Naftan (Dinamo Brașov) 43,1.

DUPĂ PRIMUL CONCURS DE PATINAJ VITEZĂ

SEMNE BUNE...

Concursul inaugural de patinaj viteză dotat cu „Cupa 30 Decembrie", s-a desfășurat în condiții atmosferice neașteptat de favorabile. Cei peste 100 de concurenți din București, Brașov, M. Ciuc, Cluj, Sibiu și Tg. Mureș și-au disputat întîietatea pe o vreme splendidă și pe o gheață de o calitate excepțională pentru viteziștii noștri. Acest cadru a oferit multiple posibilități de verificare a stadiului pregătirilor efectuate de patinatori.

Este îmbucurător să consemnăm faptul că rezultatele, de la seniori și pînă la copii, au fost mai mult decît mulțumitoare pentru început de sezon. Elevii antrenorilor Zoltan Szekely (Agronomia Cluj), Ernest Urlich (Dinamo Brașov) și Carol Gall (Mureșul Tg. Mureș) ne-au lăsat impresia că sînt capabili de noi performanțe, iar o serie de juniori au reușit, în unele probe, să-i depășească pe seniori. Astfel, Rodica Nimereală, Sanda Bărbulescu, Gh. Varga, Laurențiu Căplescu, Ladislau Coroș, Ludovic Schreithofer, ca să amintim doar pe cîteva dintre speranțele noastre olimpice, s-au dovedit mai rapizi pe diferite distanțe decît colegii lor mai mari.

În disputa celor mai tineri patinatori au apărut, de la un an la altul mai bine pregătiți, juniorii și copiii antrenați de tînărul profesor de desen din Sibiu, Petre Tivadaru. Micii patinatori sibieni au cucerit, grație ambiției și seriozității cu care se pregătesc, 5 locuri I

Este necesar, credem, să spunem că dacă primul concurs al sezonului a marcat — din punct de vedere tehnic — un reviriment mult timp așteptat, organizarea întrecerilor nu a satisfăcut. Am numărat pe degetele unei singure mîini arbitrii calificați (în lipsa acestora au fost folosiți antrenorii cluburilor participante), a lipsit pînă și tabela de numărătoare a turelor. Oricît de activi s-au dovedit arbitrul principal, Valeriu Marchievici, și ceilalți cîțiva oficiali de meserie au rămas, totuși, nerezolvate probleme ca anunțarea concurenților pentru start, securitatea pistei și altele care, sperăm, că vor fi eliminate în viitoarele competiții.

Tr. IOANIȚESCU